МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземних мов
Кафедра англійської філології та прикладних студій

ЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою факультету іноземних мов
18 лютого 2026 року, протокол № 6

ПЕРЕЗАТВЕРДЖЕНО
Вченою радою факультету іноземних мов
16 вересня 2026 року, протокол № 2

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

щодо підготовки і захисту кваліфікаційних робіт з перекладознавства, порівняльного мовознавства та контрастивної лінгвістики

для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності В11 Філологія
Освітньо-професійна програма
«Переклад (англійська, німецька)»

Київ 2026

УДК 001.81:[81'25+81-115](072)

Методичні рекомендації щодо підготовки та захисту кваліфікаційних робіт з перекладознавства, порівняльного мовознавства та контрастивної лінгвістики: для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності В11 Філологія, ОПП «Переклад (англійська, німецька)» / укладачі О. Ф. Пефтієва, О. В. Педченко. Київ : МДУ, 2026.

Мета рекомендацій — допомогти здобувачеві сформулювати філологічну проблему, сформувати корпус мовного та перекладного матеріалу, обґрунтувати методи, провести відтворюваний аналіз, оформити й захистити магістерську роботу.

У рекомендаціях наведено два підходи до оформлення джерел. Базовий варіант – ДСТУ 8302:2015 з позатекстовими посиланнями. Chicago Manual of Style, 18th edition – альтернативний варіант для розгляду: його застосування у кваліфікаційній роботі потребує належного узгодження з університетськими вимогами.

Укладачі:
Педченко Олена Василівна, кандидат філологічних наук, завідувач кафедри англійської філології та прикладних студій
Пефтієва Олена Федорівна, кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри англійської філології та прикладних студій Маріупольського державного університету, гарант ОП

Рецензент:
Лабецька Ю.Б., кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри грецької філології Маріупольського державного університету
Пирлік Н.В., кандидат філологічних наук, доцент, декан факультету іноземних мов Маріупольського державного університету

Методичні рекомендації затверджено Вченою радою факультету іноземних мов 18.02.2026, протокол № 6; перезатверджено 16.09.2026, протокол № 2.

УДК 001.81:[81'25+81-115](072)

©Педченко О.В.,Пефтієва О.Ф., 2026
©МДУ 2026

Зміст

1 Загальні положення і нормативна основа 4
2 Вибір теми та організація роботи 5
3 Структура роботи 6
4 Дослідження з перекладознавства 7
5 Порівняльна та контрастивна лінгвістика 8
6 Матеріал дослідження і принципи добору 8
7 Методи аналізу та представлення результатів 9
8 Академічна доброчесність авторське право та ШІ 10
9 Оформлення кваліфікаційної роботи 11
10 ДСТУ 8302:2015 посилання і список джерел 12
11 Chicago Manual of Style два варіанти цитування 13
12 Апробація попередній захист і атестація 14
13 Орієнтовні критерії оцінювання 14
14 Нормативні та методичні джерела 17
Додаток 1 Заява про затвердження теми 18
Додаток 2 Зразок титульного аркуша 19
Додаток 3 Календарний план 20
Додаток 4 Зміст роботи з перекладознавства 21
Додаток 5 Зміст контрастивного дослідження 22
Додаток 6 Паспорт корпусу дослідження 23
Додаток 7 Картка аналізу прикладу 24
Додаток 8 Декларація використання ШІ 25
Додаток 9 Відгук рецензія і контрольний перелік 26

1 Загальні положення і нормативна основа

1.1. Рекомендації адресовані здобувачам денної та заочної форм другого (магістерського) рівня ОПП «Переклад (англійська, німецька)», науковим керівникам і рецензентам. Роботу виконують у галузі перекладознавства, порівняльного мовознавства, контрастивної лінгвістики або на перетині цих напрямів.
1.2. Кваліфікаційна робота є самостійним дослідженням філологічної проблеми. Автор обґрунтовує теоретичну основу, опрацьовує автентичний матеріал, формулює висновки і пояснює їхнє значення для перекладу, міжмовного зіставлення чи міжкультурної комунікації.
1.3. Нормативну основу становлять закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про академічну доброчесність» № 4742-IX та «Про авторське право і суміжні права»; чинна ОПП і навчальний план відповідного набору; Положення МДУ про кваліфікаційні роботи в редакції 2024 року, про організацію освітнього процесу 2025 року, про роботу екзаменаційної комісії 2024 року й чинні акти університету з доброчесності [1–9].
1.4. Враховано стандарт другого рівня вищої освіти спеціальності 035 «Філологія», затверджений наказом МОН від 20.06.2019 № 871. Його історичне позначення 035 зазначають так, як у самому стандарті. Код В11 Філологія подано відповідно до актуальної назви спеціальності; реквізити документів здобувачів попередніх наборів звіряють із відповідною ОПП.
1.5. Відповідні загальні й фахові компетентності та результати навчання беруть із затвердженої ОПП відповідного року вступу. Їхні коди й формулювання в різних редакціях можуть відрізнятися; наявний у вихідному документі перелік не переноситься без звірення з ОПП.
1.6. Положення МДУ 2024 року передбачає для магістерської кваліфікаційної роботи 9 кредитів ЄКТС та орієнтир обсягу 90–120 тисяч знаків / 60–80 сторінок. Обсяг компонента звіряють із навчальним планом відповідного набору. Конкретний спосіб обліку знаків та обсягу вказує кафедра.
1.7. Здобувач відповідає за самостійність, походження матеріалу й достовірність результатів. Керівник організовує науковий супровід і перевірку в межах своїх обов’язків. Форми затвердження теми, допуску, рецензування, проведення захисту й оприлюднення визначають акти МДУ.

2 Вибір теми та організація роботи

2.1. Тему обирають відповідно до профілю програми, наукових інтересів здобувача, доступності матеріалу й можливостей опрацювати його протягом навчання. Здобувач може запропонувати власну тему та аргументувати її актуальність. Мовна пара, напрям перекладу та жанр матеріалу мають бути названі або однозначно випливати з формулювання.
2.2. Приклади перекладознавчих тем:
• Відтворення культурно маркованої лексики в українських перекладах англомовного роману: порівняння перекладацьких рішень.
• Передавання англомовної юридичної термінології в українському перекладі документів визначеної галузі.
• Переклад метафор у німецькомовному медійному дискурсі українською мовою.
• Стратегії субтитрування англомовного документального кіно українською мовою.
• Постредагування машинного перекладу англомовного науково-популярного тексту: типи втручань і критерії оцінювання.
• Передавання прагматичних маркерів у послідовному перекладі англомовних публічних виступів українською мовою.
2.3. Приклади зіставних тем:
• Мовні засоби вираження модальності в англійських та українських науково-популярних текстах.
• Мовленнєві акти прохання в англомовному й україномовному інституційному листуванні: контрастивно-прагматичний аспект.
• Німецькі та українські композити у мові публічної комунікації: словотвірні та семантичні характеристики.
• Фразеологічна репрезентація емоцій в англійській та українській мовах: зіставний аналіз.
• Термінологія сталого розвитку в англійській, німецькій та українській мовах: структурно-семантичне зіставлення.
2.4. Це орієнтовний перелік; назви уточнюють за реально доступними джерелами, мовами та дослідницьким питанням. У суто зіставному дослідженні перекладний компонент можливий, але його не слід примусово додавати, якщо він не є частиною мети.
2.5. За Положенням МДУ 2024 року теми й керівників магістерських робіт закріплюють наказом до 1 березня першого року навчання; зміни до тем – не пізніше 15 вересня другого року в установленому порядку. Теми поточного року не дублюють тем за попередні п’ять років. Завчасно погоджують календар, методи та доступ до корпусу [6].
2.6. Науковим керівником може бути особа, яка відповідає умовам Положення МДУ 2024 року, зокрема кваліфікований викладач або фахівець-практик з відповідним ступенем та/або званням чи досвідом за спеціальністю. Кафедра й

гарант забезпечують узгодження теми з ОПП; рецензент оцінює роботу незалежно та повідомляє про конфлікт інтересів.
2.7. Етапи: формулювання теми й питання; огляд джерел; проєктування вибірки; добір і кодування матеріалу; пілотний аналіз; теоретичний та аналітичні розділи; формування висновків; апробація; перевірка доброчесності; попередній захист; рецензування й реєстрація; оприлюднення та захист.

3 Структура роботи

3.1. Структура: титульний аркуш; зміст; перелік скорочень за потреби; вступ; основна частина з двох або трьох розділів і висновками до кожного; загальні висновки; список використаних джерел; додатки за потреби. Форму з двох чи трьох розділів визначають відповідно до проблеми й погоджують із керівником.
3.2. У вступі (орієнтовно 3–6 сторінок) зазначають актуальність і стан наукового розроблення теми; об'єкт і предмет; мету; конкретні завдання; матеріал і джерела дослідження; методи із зазначенням їхньої функції; новизну; теоретичне й практичне значення; особистий внесок за потреби; апробацію й фактичні публікації; структуру роботи. Гіпотезу формулюють, якщо вона потрібна для перевірки дослідницького питання.
3.3. Об'єкт – ширше явище, предмет – окремі властивості й відношення в межах об'єкта. Для перекладознавчої теми об'єктом можуть бути культурно марковані одиниці в англомовному художньому тексті та його українських перекладах; предметом – способи їх відтворення й пов'язані зміни функції. Сам роман або корпус текстів – матеріал дослідження.
3.4. Мета описує передбачуваний результат, а завдання – кроки до його досягнення: уточнити поняття; визначити критерії добору; описати корпус; встановити типи відповідників; проаналізувати контексти; зіставити результати; сформулювати висновки. Кожне завдання має відповідний результат у роботі.
3.5. Наукову новизну визначають точно й у межах здійсненого: запропоновано класифікацію конкретного матеріалу, уточнено характеристику явища або описано раніше не зіставлений корпус. Формулу «уперше» використовують лише після перевірки попередніх досліджень.
3.6. Теоретична частина містить критичне зіставлення підходів, робочі визначення й принципи аналізу. Огляд не є механічним переліком авторів. Завершенням стає пояснення, які поняття і критерії застосує здобувач.
3.7. В аналітичній частині послідовно подають матеріал, контекст, процедуру, приклади й результати. Кожен розділ завершується висновками. Загальні висновки узагальнюють результати відповідно до завдань, а також межі й можливості їх застосування.
3.8. Практичний результат може становити глосарій, анотовану добірку перекладацьких рішень, рекомендації, паралельний корпус або власний переклад

із коментарем. Його наявність і форма залежать від теми й не замінюють наукового аналізу.

4 Дослідження з перекладознавства

4.1. Перекладознавче дослідження визначає оригінал, переклад або декілька перекладів, мову джерела й мову перекладу, вид перекладу, жанр, адресата й комунікативну ситуацію. Необхідно розрізняти письмовий, усний, аудіовізуальний, машинний переклад і постредагування.
4.2. Аналіз може стосуватися закономірностей відтворення лексичних, граматичних, стилістичних, прагматичних, культурних або мультимодальних ознак тексту. Критерії добору прикладів і поняття «одиниця аналізу» визначають до кодування. Використану класифікацію перекладацьких прийомів називають і супроводжують посиланням; за її адаптації пояснюють зміни.
4.3. Рекомендована послідовність: прочитати текст у цілому; зафіксувати контекст і функцію одиниці в оригіналі; визначити перекладний відповідник; описати прийом; оцінити передавання змісту й прагматичного ефекту за узгодженими критеріями; порівняти рішення; узагальнити закономірності та винятки.
4.4. Формат картки: ідентифікатор прикладу; джерело й адресація; мова та контекст оригіналу; переклад; перекладач і видання; досліджувана ознака; прийом; авторський коментар і критерій оцінювання. Скорочені приклади мають зберігати достатній контекст. Якщо переклад власний, це зазначають; альтернативу власного перекладу аргументують.
4.5. Порівняння перекладів одного тексту дозволяє простежити різні рішення, але не доводить перевагу одного перекладу в цілому. Зіставляють функціонально співвідносні фрагменти, враховують час видання, цільову аудиторію, перекладацьке завдання та умови публікації.
4.6. Для аудіовізуального перекладу фіксують назву й версію твору, хронометраж, режим субтитрування або дублювання та взаємодію слова, зображення і звуку. Для усного перекладу визначають умови запису, спосіб транскрибування, паузи, неповні висловлення та згоду учасників.
4.7. Для машинного перекладу або ШІ вказують назву системи і версію, дату, налаштування, мови й напрям, однаковість подання текстів, одиниці оцінювання та роль людини. Зберігають первинний результат до редагування і версію після редагування. Порівняння з одним людським перекладом не дає підстав узагальнювати якість усіх машинних систем.
4.8. Пропонована структура трьох розділів: теоретичні засади; матеріал і методика; власний аналіз та інтерпретація. За двох розділів методику і результати можна об’єднати в другому розділі, зберігаючи прозорість процедури.

5 Порівняльне мовознавство та контрастивна лінгвістика

5.1. Контрастивне дослідження порівнює дві або три мови за спільною підставою зіставлення – tertium comparationis. Потрібно визначити явище, рівень мови, комунікативну функцію, одиницю аналізу та межі спостереження. Зіставляти можна як споріднені, так і неспоріднені мовні явища за умови функціональної чи семантичної співвідносності.
5.2. Основні площини порівняння: фонетична й графічна, словотвірна, лексико-семантична, фразеологічна, граматична, текстова, дискурсивна та прагматична. На початку визначають напрям аналізу: від форми до значення, від значення чи функції до форм, або комбінований.
5.3. Зіставні корпуси добирають так, щоб вони були порівнюваними за жанром, тематикою, періодом, ситуацією створення і приблизним обсягом. Різницю в кількості слів, джерел або авторів зазначають і враховують. Паралельні тексти є перекладацько пов'язаними; порівнювані тексти добирають за спільними параметрами без обов'язкового перекладного зв'язку.
5.4. Схема: визначення категорії та критеріїв; операціоналізація; добір співвідносного матеріалу; аналіз кожної мови окремо; зіставлення ознак; пояснення подібностей і відмінностей; перевірка винятків; обговорення меж висновків. Для перекладу пояснюють, як виявлена відмінність впливає на вибір відповідника.
5.5. Не слід ототожнювати формальну подібність зі значеннєвою, автоматично вважати перекладні відповідники словниковими еквівалентами або пояснювати культурні особливості лише національністю автора. Інтерпретацію підтверджують контекстом, репрезентативністю вибірки й результатами попередніх досліджень.
5.6. Зіставлення частот має спиратися на однакові одиниці та способи підрахунку. За різного розміру корпусів подають кількість входжень, загальний обсяг кожного підкорпусу й нормалізовану частоту. Наприклад: 20 входжень у 10 000 слововживань = 2 на 1 000 слововживань. Однаковий відсоток не пояснює причин відмінності або подібності.

6 Матеріал дослідження і принципи добору

6.1. Матеріал дослідження – це конкретні оригінали, переклади, записи усного мовлення, тексти, словникові чи корпусні дані, з яких сформовано вибірку. Джерелами теоретичного обґрунтування є наукові праці та нормативні документи. Їх облік ведуть окремо, навіть якщо загальна бібліографія у вибраному стилі оформлюється як один список.
6.2. У паспорті корпусу подають мету формування; тип корпусу; мови й напрям перекладу; часові межі; жанр; джерела та їхні повні вихідні дані; критерії включення й виключення; кількість текстів, авторів, перекладачів, слів і вибраних одиниць; дату завантаження або доступу; спосіб вибірки та обмеження.

6.3. Для кожного видання художнього оригіналу й перекладу зазначають автора, назву, перекладача, видавця, рік і сторінки; для відео — назву, автора, платформу, дату і часову позначку; для відкритого корпусу — назву, версію, дату звернення, параметри запиту й посилання. Джерела цитують за фактично використаним примірником.
6.4. Суцільна вибірка означає аналіз усіх одиниць, що відповідають визначеним критеріям у межах конкретного корпусу. Добір за ключовими словами чи з обмеженого числа текстів потрібно назвати саме так; він не стає автоматично суцільною вибіркою всієї мови. Указують як оброблено дублікати, неоднозначні приклади й відсутні дані.
6.5. Підрахунок може вестися за слововживаннями, різними лексичними одиницями, висловленнями, фрагментами перекладу або документами. Ці одиниці не змішують. Якщо приклад має кілька ознак, задають правило множинного кодування і пояснюють, чому підсумок категорій може перевищувати 100 %.
6.6. Відтворюваність забезпечують журнал пошуку, збережені запити, список текстів, таблиця кодування й опис програмних засобів. Якщо доступ до матеріалів обмежений, у роботі подають достатній опис і знеособлені короткі приклади, не порушуючи договорів чи авторських прав.
6.7. Для інтерв'ю або записів мовлення повідомляють мету збору, отримують необхідні згоди, знеособлюють дані, визначають умови зберігання та доступу. Матеріали клієнтів і неопубліковані переклади не передають у зовнішні сервіси без дозволу й належної правової підстави.

7 Методи аналізу та представлення результатів

7.1. Метод обирають для конкретного завдання, а не заради довгого переліку. Назву методу супроводжують поясненням, який матеріал і яку ознаку він допомагає дослідити.
7.2. У перекладознавчій роботі можуть застосовуватися зіставний аналіз оригіналу й перекладу, контекстуальний, семантичний, стилістичний, прагматичний і дискурсивний аналіз; класифікація прийомів; аналіз помилок; корпусний пошук; кількісний опис. У дослідженні усного перекладу можливі транскрипційний аналіз, спостереження, інтерв'ю або аналіз записів за визначеною процедурою.
7.3. Для контрастивного аналізу придатні компонентний, дистрибутивний, функціонально-семантичний і прагматичний методи, аналіз дефініцій, корпусні та кількісні методи. Для досліджень дискурсу визначають модель контексту, процедуру кодування і теоретичне обґрунтування категорій.
7.4. Індуктивне формування категорій з матеріалу та застосування готової класифікації – різні процедури. В обох випадках подають визначення категорій і приклади, повідомляють про перекриття або неоднозначність, не змінюють правила підрахунку для отримання бажаного результату.

7.5. Таблиці й діаграми супроводжують назвою, обсягом вибірки, одиницею виміру та поясненням показників. Абсолютну кількість і відсотки подають разом; процент обчислюють як кількість випадків категорії / загальну кількість релевантних випадків × 100 %. Кількісні показники інтерпретують з огляду на контекст.
7.6. Декілька яскравих прикладів не доводять закономірності всієї мови. Якщо корпус невеликий або тематично обмежений, узагальнення стосуються саме дослідженої вибірки. Різниця між корпусами може пояснюватися жанром, авторством, умовами перекладу чи підбором текстів; такі чинники обговорюють.
7.7. За участі декількох кодерів зазначають їхню підготовку, обсяг спільно закодованого матеріалу, спосіб визначення узгодженості та процедуру розв'язання розбіжностей. Використання статистичних критеріїв обґрунтовують; за відсутності підстав достатньо прозорого опису кількісних і якісних спостережень.

8 Академічна доброчесність авторське право та ШІ

8.1. Здобувач самостійно виконує дослідження та надає достовірні дані про матеріал, методику, результати й використану допомогу. Не допускаються академічний плагіат, фабрикація, фальсифікація, незаконне приписування або відчуження авторства та інші порушення, визначені законодавством.
8.2. Посилання потрібне не лише для дослівної цитати, а й для ідеї, перефразування, перекладу чужого тексту, класифікації, рисунка, бази даних і запозиченого методичного рішення. Переклад запозиченої думки без посилання також порушує принципи доброчесності. Власний переклад чужої цитати позначають.
8.3. У разі використання результатів власних попередніх публікацій та спільних праць зазначають джерело і конкретний особистий внесок. Власну попередню навчальну роботу включають відповідно до умов завдання й чинних актів МДУ. Не подають тези, рукопис або статтю як опубліковані до фактичного оприлюднення.
8.4. Текст перевіряють уповноваженим МДУ способом; звіт подібності аналізує людина з урахуванням цитат, термінології та контексту. Відсоток збігів сам по собі не встановлює плагіат. Правила перевірки, форми документів і процедура розгляду визначаються законодавством та чинними актами МДУ; висновок автоматичного детектора ШІ не є самостійним доказом порушення.
8.5. Закон № 4742-IX (стаття 8, частина 4) передбачає повідомлення в академічному творі про використаний об'єкт, згенерований ШІ, з описом методики генерування та/або посиланням на програму чи її опис за встановленими вимогами. У роботі пропонується окремо зазначати назву й версію сервісу, дату, призначення, місце використання та спосіб перевірки.
8.6. Дозволені межі використання ШІ й машинного перекладу погоджують із керівником та актами МДУ. Машинний переклад, термінологічні підказки чи згенеровані бібліографічні описи потребують перевірки за надійними джерелами.

Автоматичні результати, які є об'єктом дослідження, документують разом із запитами, налаштуваннями та датою.

8.7. Заборонено подавати згенеровані дані як реальні результати дослідження. Не вводять у сторонні сервіси конфіденційні документи, персональні дані чи неопубліковані матеріали без належного дозволу. Автор відповідає за всі твердження, переклади й посилання в роботі незалежно від використаних інструментів.

8.8. Для оприлюднення прийнятої до захисту кваліфікаційної роботи застосовують частину 7 статті 8 Закону № 4742-IX: до захисту, з КЕП, у машинозчитувальному форматі, з вільним доступом без автентифікації та дотриманням інших законодавчих вимог. Закон у цій нормі не встановлює кількості днів до захисту. Кафедра узгоджує строк та організаційний порядок із МДУ.

8.9. Виявлені ознаки порушення розглядаються з дотриманням прав особи та чинної процедури МДУ, яка має відповідати Закону № 4742-IX. Звіт сервісу не замінює розгляду уповноваженим суб'єктом. Нові документи, розміщені на сторінці громадського обговорення МДУ, застосовують після їх затвердження і введення в дію [8].

9 Оформлення кваліфікаційної роботи

9.1. Формат роботи: A4; Times New Roman, 14 пунктів; міжрядковий інтервал 1,5; поля: ліве 30 мм, праве 15 мм, верхнє і нижнє по 20 мм. Абзацний відступ 1,25 см рекомендується для єдиного оформлення. Самі методичні рекомендації для компактності можуть мати інше форматування.

9.2. Роботу виконують українською мовою. Написання й захист іноземною мовою можливі за процедурою, встановленою МДУ. Англійські, німецькі та українські приклади наводять мовою оригіналу. Вибрану систему позначень джерел матеріалу пояснюють у переліку скорочень або в методиці.

9.3. Заголовки розділів розташовують по центру великими літерами, підрозділів — за вимогами МДУ; крапку наприкінці заголовка не ставлять. Новий розділ починають із нової сторінки. Зміст має точно повторювати заголовки й початкові сторінки.

9.4. Сторінки обліковують послідовно. За Положенням МДУ 2024 року видимі номери не ставлять на титульному аркуші, змісті та додатках; номер зазначають у правому верхньому куті починаючи зі вступу. Порядок відображення номерів уточнюють за чинними вимогами кафедри.

9.5. Рисунки й таблиці нумерують у межах розділу, наприклад «Таблиця 2.1», «Рис. 2.1»; у тексті мають бути посилання на кожен об'єкт. Таблицю розміщують поблизу першої згадки, при перенесенні повторюють заголовок. Підпис і джерело даних наводять відповідно до змісту об'єкта.

9.6. Приклад із художнього твору чи перекладу маркують номером; короткий фрагмент і контекст наводять у тексті або таблиці із зазначенням точного джерела й сторінки. Довгі таблиці, глосарії, розмітку корпусу та приклади аналізу

виносять у додатки. Запозичені рисунки й таблиці містять посилання та ознаку адаптації за потреби.

9.7. Додатки розташовують у послідовності посилань на них. Кожен має назву і починається з нової сторінки. В обліку обсягу роботи додатки відокремлюють; правила обліку бібліографії та великих таблиць звіряють із затвердженою кафедрою редакцією рекомендацій.

10 ДСТУ 8302:2015 посилання і список джерел

10.1. Для базового варіанта використовують ДСТУ 8302:2015 «Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання» і позатекстові посилання, передбачені Положенням МДУ. Стандарт 8302 регламентує бібліографічні посилання; повний бібліографічний опис видання регулюють також відповідні стандарти опису, зокрема ДСТУ ГОСТ 7.1:2006, у межах їх застосування.

10.2. Джерела систематизують у єдиній послідовності відповідно до прийнятої кафедрою схеми, наприклад за алфавітом; кожному запису присвоюють номер. У тексті зазначають номер у квадратних дужках: [3]; для цитати — [3, с. 27]; для кількох джерел — [3; 7]. Номер має збігатися з номером у списку. За потреби джерела матеріалу подають окремим розділом і застосовують окремі зрозумілі скорочення.

10.3. Приклади нижче є УМОВНИМИ НАВЧАЛЬНИМИ ШАБЛОНАМИ: автори, назви, видавництва, томи, роки, адреси, DOI та сторінки створені лише для демонстрації оформлення. Їх не можна включати до роботи як реальні джерела.

Книга одного автора: Петренко О. В. Основи перекладознавчого аналізу : навч. посіб. Київ : Академічна книга, 2022. 240 с.

Стаття: Петренко О. В., Коваль І. М. Переклад термінології медійного дискурсу. Філологічні студії. 2023. Т. 12, № 2. С. 30–42. DOI: https://doi.org/10.0000/example.

Розділ у колективній монографії: Петренко О. В. Переклад метафори. Сучасні студії перекладу / за ред. І. М. Коваль. Київ : Академічна книга, 2021. С. 50–72.

Електронний ресурс: Мовний корпус : вебсайт. URL: https://example.org/corpus (дата звернення: 27.10.2026).

Перекладне видання: Smith J. Назва твору / пер. з англ. О. В. Петренко. Київ : Приклад, 2020. 300 с.

10.4. Посилання [3, с. 27] є схемою і відповідає лише реально наявному запису № 3. Для цитати вказують сторінку використаного видання; якщо вебресурс не має сторінок, не вигадують їх, а за можливості зазначають розділ, абзац чи часову позначку. Бібліографічні відомості перевіряють за титулом і вихідними даними; DOI або URL подають без штучного створення адреси.

10.5. Якщо аналізують кілька перекладів, окремо наводять оригінал і кожне використане перекладне видання з іменем перекладача. У таблиці можна використовувати позначення О, П1, П2 лише після подання їх повного бібліографічного розшифрування.

11 Chicago Manual of Style два варіанти цитування

11.1. Chicago Manual of Style, 18th edition, передбачає дві самостійні системи: Notes and Bibliography і Author-Date. Вони застосовуються послідовно до всіх наукових джерел роботи. Для використання Chicago у кваліфікаційній роботі необхідне узгодження з чинним Положенням МДУ, яке передбачає позатекстові посилання за ДСТУ. Наведені тут зразки є навчальним альтернативним варіантом, а не твердженням про вже затверджений виняток.

11.2. Notes and Bibliography: у тексті після цитованого або переказаного твердження розміщують номер виноски; повну виноску — внизу сторінки або наприкінці тексту; бібліографічні записи — за алфавітом. У виносці наводять конкретну сторінку; у бібліографічному записі книги сторінку цитати не повторюють.

УМОВНИЙ ПРИКЛАД КНИГИ:

Повна виноска: 1. Jane Smith, *Translating Public Discourse* (London: Example Press, 2022), 45.

Скорочена повторна виноска: 2. Smith, *Translating Public Discourse*, 52.

Бібліографія: Smith, Jane. *Translating Public Discourse*. London: Example Press, 2022.

УМОВНИЙ ПРИКЛАД СТАТТІ:

Виноска: 3. Jane Smith, “Translating Metaphors,” *Journal of Translation Studies* 12, no. 2 (2023): 35, https://doi.org/10.0000/example.

Бібліографія: Smith, Jane. “Translating Metaphors.” *Journal of Translation Studies* 12, no. 2 (2023): 30–42. https://doi.org/10.0000/example.

11.3. Author-Date: у тексті подають прізвище, рік і сторінку — (Smith 2022, 45); список джерел упорядковують за алфавітом, а рік розташовують після імені автора.

УМОВНИЙ ПРИКЛАД КНИГИ:

У тексті: (Smith 2022, 45).

Список джерел: Smith, Jane. 2022. *Translating Public Discourse*. London: Example Press.

УМОВНИЙ ПРИКЛАД СТАТТІ:

У тексті: (Smith 2023, 35).

Список джерел: Smith, Jane. 2023. “Translating Metaphors.” *Journal of Translation Studies* 12 (2): 30–42. https://doi.org/10.0000/example.

11.4. Назви книг і журналів у готовому документі оформлюють курсивом, назви статей — у лапках; курсив і пунктуацію перевіряють за стилем. Для перекладеної книги зазначають автора оригіналу, назву перекладу, перекладача, видавця та рік конкретного видання. У назві прикладу й записі не вигадують фактичних даних.

11.5. Запис у списку та посилання у тексті повинні належати одній системі. Наприклад, (Smith 2022, 45) не замінюють посиланням [7, с. 45] без переходу всієї

роботи на відповідну систему. Для бібліографії Chicago та внутрішньотекстових позначень оригіналів і перекладів пояснюють узгоджену систему скорочень.
11.6. Усі наведені в цьому розділі імена, назви, DOI, видавництва, роки та сторінки умовні. Справжні приклади й порядок наведення авторів, редакторів та перекладачів перевіряють у Chicago Citation Quick Guide [11].

12 Апробація попередній захист і атестація

12.1. До захисту допускають здобувача, який виконав навчальний план і пройшов попередній захист у встановленому порядку. Положення МДУ 2024 року передбачає попередній захист, як правило, за місяць до дати захисту; його результати та рішення кафедри протоколюють.
12.2. Пункт 3.11 Положення МДУ 2024 року визначає наявність публікацій, що підтверджують апробацію, як умову допуску. Вихідні рекомендації вимагають відомостей про участь у конференціях і публікації за темою «не менше двох»; це формулювання потребує уточнення щодо виду й кількості результатів. Кафедра звіряє вимогу з редакцією, затвердженою для відповідного набору. Доповідь без опублікованих матеріалів не подають як публікацію.
12.3. Науковий керівник надає відгук; робота підлягає рецензуванню та перевірці доброчесності. Негативний відгук чи рецензія щодо змісту самі по собі не є підставою недопуску за пунктом 5.8 Положення МДУ; питання виявлених порушень доброчесності розглядають за окремою процедурою.
12.4. Після реєстрації остаточної роботи зміни не вносять згідно з пунктом 5.9 Положення МДУ 2024 року. До захисту роботу оприлюднюють відповідно до закону та внутрішнього порядку МДУ. Здобувачу завчасно повідомляють вимоги до підписання КЕП, формату та подання файла.
12.5. На захисті здобувач стисло представляє актуальність, мету, матеріал, методику, особисті результати, новизну та практичне значення. Варто демонструвати 2–3 показові приклади з коротким аналізом, підсумкову таблицю або схему результатів. Доповідь орієнтовно триває до 10 хвилин, якщо інший регламент не визначено програмою атестації.
12.6. Здобувач відповідає на запитання комісії та зауваження рецензента; може пояснити походження корпусу, принципи добору й класифікації, підрахунки, використання ШІ та авторський внесок. Порядок оцінювання, оскарження й повторної атестації визначається актами МДУ й законом.

13 Вимоги до захисту кваліфікаційної роботи

13.1. Підготовка та допуск до захисту

До публічного захисту допускаються здобувачі, які виконали навчальний план та успішно пройшли попередній захист. Він цього року, як правило, за місяць до захисту й гарантує присутні результати та обговорення перевірки академічної доброчесності. Рішення про допуск окремої кафедри; на підставі витягу з протоколу деканат готує проект відповідного наказу.

Остаточну перевірку академічної доброчесності передбачено за два тижні до захисту. Робота видається з відгуком керівника та належним чином завіреною рецензією і реєструється на кафедрі. Після реєстрації внесення змінено заборонено. Негативний відгук або рецензія сам по собі не є підставою для недопуску. Підстава: пункти 2.1, 5.1–5.9 Положення МДУ.mu.edu.ua
Прийнята до захисту робота, підписана кваліфікаційним електронним підписом, підлягає оприлюдненню **до захисту** в машинозчитувальному форматі з постійним вільним доступом без аутентифікації, з урахуванням встановлених законом обмежень. Частина сьомої статті 8 Закону України «Про академічну доброчесність» не визначає конкретну кількість днів захисту до.від 18.12.2025 № 4742-IX

13.2. Процедура захисту

Захист виконання:

- доповідь здобувача тривалістю **до 10 хвилин** із презентацією;
- запитання до автора;
- виступ рецензента або оголошення рецензії;
- відповіді на зауваження та запитання.

Доповідь має розкривати актуальність, мету, завдання, об'єкт, предмет, методи та основні результати. Захист іноземною мовою можливий за поданням декана й погодженням ректора. Підстава: пункти 1.7, 5.10 Положення МДУ.mu.edu.ua

13.3. Рекомендований зміст доповіді для програми «Переклад (англійська, німецька)»

Основну частину виступу доцільно присвятити власному аналізу й отриманим результатам. Рекомендована послідовність:

1. **Дослідницька проблема.** Яке питання розв'язує роботу та чому воно потребує дослідження.
2. **Матеріал і методика.** Джерела, мови, обсяг вибору, принципи її формування, одиниці та критерії аналізу.
3. **Основні результати.** Виявлені закономірності з конкретними прикладами.
4. **Власний внесок.** Що саме здобувач установив, систематизував, уточнив або запропонував.
5. **Висновки й обмеження.** Відповіді на дослідницькі питання, практичне застосування та межі узагальнення результатів.

Для роботи **з перекладознавства** рекомендовано представити зіставлені фрагменти оригіналу й перекладу, пояснити перекладацьку проблему, обґрунтувати класифікацію застосованих прийомів та оцінити їхній вплив на зміст, стиль і прагматику тексту. Власні варіанти перекладу слід чітко відмежовувати від опублікованих перекладів.
Для роботи **з порівняльної / контрастивної лінгвістики** рекомендовано пояснити спільну основу зіставлення, забезпечення порівнюваності мовного матеріалу та визначення критеріїв подібності та відмінностей.

13.4. Рекомендації до презентації

Рекомендований обсяг – **8-12 слайдів** ; це методична порада, а не встановлена Положенням норма.
Презентація має Публикувати тему й авторство, дослідницькі питання, матеріали і методи, основні результати, приклади аналізу та висновки. На слайдах із запозиченими матеріалами потрібно зазначити джерела. Кількісні результати

доцільно супроводжувати абсолютними значеннями та поясненням бази нарахування відсотків.

13.5. Підготовка до наукової дискусії

Здобувачеві рекомендовано заздалегідь підготувати аргументовані відповіді щодо вибору матеріалу, достатньості вибору, застосованих методів, альтернативних тлумачень і практичної цінності результатів.

У разі використання машинного перекладу, корпусних інструментів або генеративного ШІ, під час обговорення слід уміти пояснити їхню роль, спосіб перевірки результатів та межі власного авторського внеску. Незгоду із зауваженнями доцільно обґрунтовувати прикладами й даними дослідження, дотримуючись академічної коректності.

13.6 Орієнтовні критерії оцінювання

Критерій	Бали	Що оцінюється
Проблема й науковий апарат	10	Обґрунтування актуальності; узгодженість мети, предмета й завдань
Огляд теорії та джерел	15	Критичне зіставлення поглядів; коректність термінів
Корпус і дослідницький дизайн	15	Походження, добір, обсяг, відтворюваність, обґрунтованість методів
Філологічний і перекладознавчий аналіз	25	Контекстність аналізу; аргументованість класифікації й порівнянь
Висновки та практичне значення	15	Зв’язок із завданнями, доказовість і межі узагальнення
Оформлення і прозорість авторства	10	Єдність стилю, бібліографія, дані про допомогу й ШІ
Публічний захист	10	Володіння матеріалом, презентація й відповіді
Разом	100	

Високий результат передбачає послідовне досягнення мети, критичну роботу з джерелами, достатньо описаний корпус і обґрунтовані висновки. Зниження оцінки можливе за неповне обґрунтування методів, некоректні підрахунки, поверховий аналіз або суттєві недоліки оформлення. Підозру у порушенні доброчесності розглядають окремо за належною процедурою.

14 Нормативні та методичні джерела

1. Закон України «Про освіту» від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19
2. Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18
3. Закон України «Про академічну доброчесність» від 18.12.2025 № 4742-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4742-20
4. Закон України «Про авторське право і суміжні права» від 01.12.2022 № 2811-IX. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2811-20
5. Стандарт вищої освіти магістра за спеціальністю 035 Філологія. Наказ МОН від 20.06.2019 № 871. URL: https://mon.gov.ua/static-objects/mon/sites/1/vishcha-osvita/zatverdzeni%20standarty/2019/06/25/035-filologiya-magistr.pdf
6. Положення про кваліфікаційні роботи здобувачів вищої освіти в МДУ. Протокол Вченої ради від 20.06.2024 № 13; наказ МДУ від 20.06.2024 № 85. URL: https://mu.edu.ua/storage/MSU/Ucheb/normativnye/2024/polozhennja_pro_kvalifikacijni_roboti_zdobuvachiv-2024.pdf
7. Положення про організацію освітнього процесу в МДУ. Протокол від 25.06.2025 № 11; наказ від 25.06.2025 № 69. URL: https://mu.edu.ua/storage/MSU/Ucheb/normativnye/2025/polozhennja_pro_organizaciju_osvitnogo_procesu-2025.pdf
8. Академічна доброчесність МДУ; нові проєкти на сторінці громадського обговорення. Статус і реквізити уточнюють за рішеннями МДУ. URL: https://mu.edu.ua/public-discussion
9. Положення про порядок створення та організацію роботи Екзаменаційної комісії МДУ. Протокол від 20.06.2024 № 13; наказ № 85. URL: https://mu.edu.ua/storage/MSU/Ucheb/normativnye/2024/polozhennja_pro_ek-2024.pdf
10. Освітня програма «Переклад (англійська, німецька)». Офіційна сторінка МДУ. URL: https://mu.edu.ua/educational-programs/pereklad-angliyska-nimecka
11. Chicago Manual of Style. Chicago-Style Citation Quick Guide. 18th edition. URL: https://www.chicagomanualofstyle.org/tools_citationguide.html
12. МОН України. Штучний інтелект у закладах вищої освіти: рекомендації. 29.04.2025. URL: https://mon.gov.ua/news/shtuchnyi-intelekt-u-zakladakh-vyshchoi-osvity-rekomendatsii-dlia-vykladachiv-studentiv-i-pratsivnykiv-zvo

ДСТУ 8302:2015. Інформація та документація. Бібліографічне посилання. Загальні положення та правила складання. Для бібліографічного опису використовують також чинні стандарти опису за сферою їх застосування. Дата звернення до електронних джерел: 27.10.2026.

Рекомендовані фахові видання (бібліографічні відомості перевірено за сайтом видавця):

Munday J., Ramos Pinto S., Blakesley J. Introducing Translation Studies: Theories and Applications. 6th ed. Routledge, 2026. 342 p. URL: https://www.routledge.com/Introducing-Translation-Studies-Theories-and-Applications/Blakesley-Munday-Ramos-Pinto/p/book/9781032516561.

Baker M., Jones H. In Other Words: A Coursebook on Translation. 4th ed. Routledge, 2025. 410 p. URL: https://www.routledge.com/In-Other-Words-A-coursebook-on-translation/Baker-Jones/p/book/9781032569413.

Додаток 1 Заява про затвердження теми

Завідувачу кафедри англійської філології
та прикладних студій
_____
здобувача другого (магістерського) рівня
ОПП «Переклад (англійська, німецька)»
Група _____
Форма навчання _____
ПІБ _____

ЗАЯВА

Прошу затвердити тему кваліфікаційної роботи «_____
_____» і призначити науковим керівником
_____(ПІБ, науковий ступень, звання, посада).
Дослідницьке питання / проблема _____
Мови й напрям перекладу або мови зіставлення _____
Орієнтовний матеріал дослідження _____

Дата _____ Підпис здобувача _____

Погоджено: науковий керівник _____
гарант ОПП _____

Додаток 2 Зразок титульного аркуша

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНИХ МОВ

КАФЕДРА АНГЛІЙСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ПРИКЛАДНИХ СТУДІЙ

До захисту допустити:
Завідувач кафедри
_____ _____
(підпис) (ім'я, прізвище)
«____» _____ 20___ р.

«ТЕМА КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ»

Кваліфікаційна робота
здобувача вищої освіти другого
(магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності В11 Філологія
освітньо-професійної програми
«Переклад (англійська, німецька)»

_____
(прізвище, ім'я, по батькові здобувача)

Науковий керівник:
_____
(прізвище, ініціали, науковий ступінь,
вчене звання)

Рецензент:
_____
(прізвище, ініціали, науковий ступінь,
вчене звання, місце роботи)

Кваліфікаційна робота захищена
з оцінкою _____
Секретар ЕК _____
«____» _____ 20___ р.

Київ – 20___

Додаток 3 Календарний план

Здобувач _____ Тема _____
Науковий керівник _____
План є робочим інструментом організації дослідження. Строки встановлюють за календарем кафедри та індивідуальною освітньою траєкторією.

Етап і результат	Дата	Відмітка
Заява, погодження й затвердження теми	_____	_____
Пошук і критичний огляд джерел	_____	_____
Узгодження об'єкта, предмета, мети та методів	_____	_____
Формування і опис корпусу	_____	_____
Пілотний аналіз та уточнення категорій	_____	_____
Теоретичний і методичний розділи	_____	_____
Аналітична частина й перевірка підрахунків	_____	_____
Висновки, практичний результат, додатки	_____	_____
Апробація і фактичні публікації	_____	_____
Перевірка доброчесності, попередній захист	_____	_____
Доопрацювання, відгук і рецензування	_____	_____
Реєстрація, КЕП, оприлюднення, захист	_____	_____

Здобувач _____ Науковий керівник _____ Дата _____

Додаток 4 Зміст роботи з перекладознавства

Умовна тема «Відтворення культурно маркованої лексики в українських перекладах англомовного художнього твору»

ВСТУП

РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ КУЛЬТУРНО МАРКОВАНОЇ ЛЕКСИКИ

1.1 Культурно маркована лексика як об’єкт перекладознавства

1.2 Підходи до класифікації перекладацьких рішень

1.3 Контекст і функція культурних маркерів у художньому тексті

Висновки до розділу 1

РОЗДІЛ 2 МАТЕРІАЛ І МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

2.1 Характеристика твору, перекладів і корпусу

2.2 Критерії добору одиниць і процедура аналізу

2.3 Категорії кодування та показники порівняння

Висновки до розділу 2

РОЗДІЛ 3 СПОСОБИ ВІДТВОРЕННЯ КУЛЬТУРНИХ МАРКЕРІВ

3.1 Перекладацькі рішення та їхні контекстуальні функції

3.2 Порівняння двох перекладів і обґрунтування відмінностей

3.3 Кількісний розподіл рішень і межі узагальнення

Висновки до розділу 3

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

ДОДАТКИ

Номери сторінок додають у готовій роботі; назви підрозділів уточнюють за обраним матеріалом. Дворозділовий варіант можливий після погодження.

Додаток 5 Зміст контрастивного дослідження

Умовна тема «Мовленнєві акти прохання в англомовному й україномовному інституційному листуванні»

ВСТУП
РОЗДІЛ 1 ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ЗІСТАВЛЕННЯ МОВЛЕННЄВИХ АКТІВ
1.1 Поняття прохання та його комунікативні умови
1.2 Мовні засоби реалізації прохання
1.3 Принципи контрастивно-прагматичного аналізу
Висновки до розділу 1
РОЗДІЛ 2 МАТЕРІАЛ І МЕТОДИ ЗІСТАВНОГО АНАЛІЗУ
2.1 Структура та зіставність англомовного й україномовного корпусів
2.2 Tertium comparationis і критерії визначення одиниці аналізу
2.3 Категорії кодування та методика підрахунків
Висновки до розділу 2
РОЗДІЛ 3 ЗІСТАВНИЙ АНАЛІЗ ЗАСОБІВ ВИРАЖЕННЯ ПРОХАННЯ
3.1 Реалізація прохання в англомовному матеріалі
3.2 Реалізація прохання в україномовному матеріалі
3.3 Спільні й відмінні ознаки та контекстуальні чинники
Висновки до розділу 3
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ
ДОДАТКИ

Якщо листування містить персональні дані, добір, дослідження й використання фрагментів можливі лише з дотриманням вимог згоди, конфіденційності та законної підстави обробки.

Додаток 6 Паспорт корпусу дослідження

Назва дослідження _____
Мова / мови та напрям перекладу _____
Тип корпусу: паралельний / порівнюваний / інший _____
Тема, жанр і комунікативна ситуація _____
Період створення / публікації матеріалу _____
Джерела і повні бібліографічні відомості _____
Автори, перекладачі, видання, версії _____
Обсяг кожного підкорпусу: тексти / слова / записи _____
Критерії включення _____
Критерії виключення _____
Одиниця відбору й одиниця аналізу _____
Спосіб пошуку, запити, дата _____
Кількість виявлених і проаналізованих одиниць _____
Класифікація й джерело категорій _____
Спосіб анотації та перевірки _____
Умови доступу, права та знеособлення _____
Обмеження дослідження _____
Місце зберігання знеособлених робочих даних _____

Дата _____ Погодження керівника _____

Додаток 7 Картка аналізу прикладу

Картку адаптують під перекладознавчу або контрастивну проблему. Поля щодо перекладу заповнюють лише за наявності перекладного матеріалу.

Поле	Відомості
Код одиниці	_____
Мова і джерело оригіналу	_____
Автор, видання, сторінка / час	_____
Оригінальний фрагмент і контекст	_____
Переклад, перекладач, видання	_____
Контекст перекладного фрагмента	_____
Функція / досліджувана ознака	_____
Категорія, критерій кодування	_____
Прийом або тип відповідності	_____
Інтерпретація і можливі альтернативи	_____
Умови обмеження, зауваження	_____

Якщо наведено власний переклад, зазначають «переклад автора роботи». Ідентифікатор кожного прикладу пов’язують із паспортом корпусу та повним описом джерела.

Додаток 8 Декларація використання ШІ

ДЕКЛАРАЦІЯ ЩОДО ВИКОРИСТАННЯ ШІ ТА МАШИННОГО ПЕРЕКЛАДУ

Я, _____, повідомляю, що під час підготовки кваліфікаційної роботи системи штучного інтелекту / машинного перекладу:
□ не використовувалися;
□ використовувалися в наведених нижче цілях і частинах роботи.

Інструмент / версія / дата _____
Мета використання _____
Частина роботи та використаний результат _____
Методика генерування або посилання на програму / її опис _____
Характерні запити, налаштування й мовна пара _____
Спосіб перевірки результатів і авторського доопрацювання _____
Чи є результати інструмента матеріалом аналізу _____
Заходи щодо захисту даних і конфіденційності _____
Підтверджую самостійність аналізу, наявність належних посилань і достовірність описаного внеску.

Дата _____ Підпис _____

**Опис використаних згенерованих об'єктів подають у самій роботі відповідно до статті 8 Закону № 4742-IX.*

Додаток 9 Відгук рецензія і контрольний перелік
Орієнтовна структура відгуку керівника

ВІДГУК

керівника на кваліфікаційну роботу
здобувача другого (магістерського) рівня вищої освіти
здобувача _____
Тема кваліфікаційної роботи _____
_____

Спеціальність В11 Філологія
Освітня програма «Переклад (англійська, німецька)»
Науковий керівник _____
Актуальність теми та повнота її розкриття
_____
_____
Об'єкт дослідження, обґрунтованість методів і добору матеріалу
_____
_____
Теоретичний рівень, самостійність розробок, уміння аналізувати матеріал та обґрунтовувати висновки
_____
_____
Практична значимість результатів
_____
Дотримання академічної доброчесності та результати перевірки
_____
_____
Зауваження та недоліки
_____
_____
Загальний висновок керівника та рекомендація щодо захисту
_____
_____
Науковий керівник _____ «____» _____ 20___ р.
Кваліфікаційна робота переглянута.
Здобувач _____
допускається до захисту кваліфікаційної роботи в Екзаменаційній комісії.
Завідувач кафедри _____ _____
(ім'я, прізвище) (підпис)

Орієнтовна структура рецензії

РЕЦЕНЗІЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ

здобувача освітнього ступеня «Магістр»

_____

(прізвище, ім'я, по батькові)

Спеціальність В11 Філологія

Освітня програма «Переклад (англійська, німецька)»

На тему _____

_____

Актуальність теми та новизна постановки і розроблення проблеми

_____

_____

Обґрунтованість методів, добору та аналізу матеріалу дослідження

_____

_____

Самостійність розробки, результати і пропозиції автора

_____

_____

Аргументованість висновків та практична значимість роботи

_____

_____

Науковий стиль, грамотність, оформлення роботи та посилань

_____

_____

Зауваження та недоліки

_____

_____

Загальний висновок щодо відповідності роботи вимогам та рекомендація щодо захисту

_____

_____

Рекомендована оцінка _____

(за шкалою, прийнятою в МДУ)

Рецензент _____

(ПІБ, науковий ступінь, вчене звання, посада, місце роботи)

_____

Підпис _____ «____» _____ 20___ р.

Редакційна довідка

Під час підготовки робочого проєкту цих рекомендацій використано ШІ-інструмент ChatGPT для узагальнення, пошуку джерел і редагування. Формування та остаточне редагування тексту здійснено укладачами.